

Tað er harmiligt, at kjakið nú verður so smalt og at tað einasta, sum nú verður viðgjørt, er hvørt almennir stovnar skulu liggja í Havn ella ikki, og kjakið ikki lyftir seg víðari til jak um hvat vit í veruleikanum vilja við staðsetingini av almennum stovnum«

Dennis Holm

– Í Vágum lögdu tey seg beinanvegin eftir at gera góðar umstøður hjá barnafamiljum. Tey ásannaðu, at nógv fóru at koyra til Havnar til arbeiðis, men við at syrgja fyri grundstykkjum og góðari barnansing, fingtu tey fólk at búseta seg í Vágum.

– Í Klaksvík lögdu tey ták størri dent á at menna seg sum eitt vinnupláss. Tey royndu tí at skapa

arbeiðspláss, heldur enn at stykkja nýggjar bústaðir út og gera íløgur í barnansing. Har sá man tó, at fólk fluttu úr Klaksvík og búsettu seg hinumegin tunnilin, men framvegis hildu fram við at arbeiða har norðuri, sigur Dennis Holm.

– At fólk velja at búseta seg eitt stað, er ein spurningur um, hvørji trivnaðartilboð kommunan hevur at bjóða. Tekur tú Eysturoynna, Streymoyinna og Vágar, so er heilt greitt, at tey hava øll atgongd til tann góða arbeiðsmarknaðin í Havn, og tey koyra gjarna handan hálva tíman eftir tí. Avbjóðingin her í Suðuroy er, at vit eru so langt vekk og hava ikki somu atgongd til hendan stóra arbeiðsmarknaðin, sigur hann.

– Skulu vit tí tosa um at flyta arbeiðspláss fyri at skapa størv í útjaðaranum til teirra, ið hava

hægri útbúgving, so haldi eg, at tey størvini mugu leggjast í økjum, har økismenningarlit eisini verða tikin, sigur Dennis Holm.

Annars heldur Dennis Holm, at kjakið eigur at verða lyft upp á eitt hægri støði um økismenning, heldur enn einans at prátta um at flyta almenn arbeiðspláss.

– Kjakið um almenn arbeiðspláss er relevant, eingin ivi um tað, men tað eru ikki almenn arbeiðspláss aleina, sum fara at bjarga útjaðaranum, hóast tey sjálvandi kunnu vera eitt gott íkast hjá onkrum kommunum, sigur Dennis Holm.

– At skula fara inn at kríggjast um, hvørt Fróðskaparsetrið skal liggja í Havn ella í Eysturoynni er ov stutttonkt. Eg billi mær inn, at hetta kjakið hevur sín uppruna í at man ynskir at kjakast um menning

av føroyska samfelagnum sum heild og tá má kjakið snúgvast seg um meiri enn almennar stovnar, sigur borgarstjórin í Vági.

Hvussu umfordeila vit virðini

– Ein tann størsta uppgávan hjá einum landsstýri er at umfordeila virðini í samfelagnum. Fyrr stuðlaði landið flakavirkjum og fiskiskípum, soleiðis at tað vóru skip á hvørjum firði og flakavirki á hvørjum tanga. Seinastu árin hava vit tó sæð eina sterka sentralisering av hesum partinum av samfelagnum, sigur hann.

Hendan sentraliseringin hevur millum annað rakt Suðuroynna hart, sigur borgarstjórin í Vági og vísir á, at meðan tað fyrri 10-12 árum síðani vóru 10 djúptvatnstrolarar í oynni, nú eru eini tríggir eftir. Í

Vági vóru seks skip, nú er einki eftir, á Tvøroyri vóru sjey skip, nú er eitt eftir og í Hvalba vóru fimm, men eru nú trý.

– Umfordelingin, sum man fyrr hevði, har man skapti arbeiðspláss gjøgnum fiskivinnuna ymsastaðni, hon er burtur. Tí mugu vit nú kjakast um, hvussu vit so skulu umfordeila virðini, sigur Dennis Holm.

– Vit hava mist hendan møguleikan at umfordeila virðini, nú mugu vit finna ein nýggjan. Skulu vit skapa grunnar til at skapa nýggjar vinnur í útjaðaranum, skulu vit flyta arbeiðspláss út? Vit mugu kjakast um, hvat skal eyðkenna til dømis Suðuroynna, Sandoynna og Vágarnar og so framvegis um eini 15, 20 ár, nú vit ikki longur hava eina fiskivinnu at dúva á í hesum økjum, sigur Dennis Holm.